

Tegoroczną wizytę we Wrocławiu Garrick Ohlsson zakończy występem z NFM Filharmonią Wrocławską. Artysta wykona partię solową w Koncercie fortepianowym op. 38 autorstwa jego rodaka, jednego z najsłynniejszych kompozytorów amerykańskich XX stulecia – Samuela Barbera.

Koncert fortepianowy op. 38 Samuela Barbera powstał na zamówienie cenionego amerykańskiego wydawnictwa muzycznego G. Schirmer, Inc., świętującego w 1961 roku stulecie swojej działalności. Kompozycja zabrzmiała jednak po raz pierwszy dopiero rok po tym wyjątkowym jubileuszu. Wykonano ją w ramach wieczoru inauguracyjnego otwarcie pierwszej sali Lincoln Center, znanej dziś pod nazwą David Geffen Hall. *Koncert fortepianowy* op. 38 okazał się nie lada sukcesem – kompozytor otrzymał dzięki niemu m.in. Nagrodę Pulitzera. Tego wieczoru w Narodowym Forum Muzyki dzieło to usłyszymy w wykonaniu Garricka Ohlssona, jednego z najsłynniejszych dziś pianistów amerykańskich. Na samym początku swej imponującej kariery artysta wygrał VIII Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. F. Chopina w Warszawie (miał wówczas 22 lata). W 2008 roku został wyróżniony nagrodą Grammy. Ohlsson niewątpliwie należy dziś do światowej czołówki wirtuozów, a jego bogaty dorobek artystyczny obejmuje szereg różnorodnych pod względem repertuaru albumów płytowych. Artysta jest jednym z najczęściej publikujących pianistów na świecie – w latach 1988–2016 praktycznie każdego roku nagrywał kilka płyt, nie wydał albumu jedynie w roku 1990.

Poza *Koncertem fortepianowym* op. 38 Barbera w programie wieczoru pojawią się również dzieła orkiestrowe, których twórcy w pewnym stopniu związali się zawodowo ze Stanami Zjednoczonymi. *Gambit* jest niespełna dziewięćminutową kompozycją o charakterze uwertury. Jego autor, fiński kompozytor, a także dyrygent Esa-Pekka Salonen, współpracuje z takimi amerykańskimi zespołami, jak Los Angeles Philharmonic i New York Philharmonic. *IX Symfonia* Antonína Dvořáka jest zaś dziełem bezpośrednio inspirowanym wielokulturowością Stanów Zjednoczonych. Powstała podczas trwającego trzy lata pobytu kompozytora w tym kraju (Dvořák pracował jako wykładowca w Konserwatorium Nowojorskim). Nowo poznana kraina zachwycała go wówczas pod wieloma względami, interesował się również kulturą jej rdzennych mieszkańców. Inspiracją dla *IX Symfonii* „Z Nowego Świata” stał się m.in. przetłumaczony na język czeski poemat o indiańskim wodzu Hiawathcie autorstwa Henry’ego Longfellowa. Opisana w nim dzika, nieodkryta jeszcze do końca Ameryka fascynowała Dvořáka równie silnie, jak imponująca nowoczesność amerykańskiego społeczeństwa.